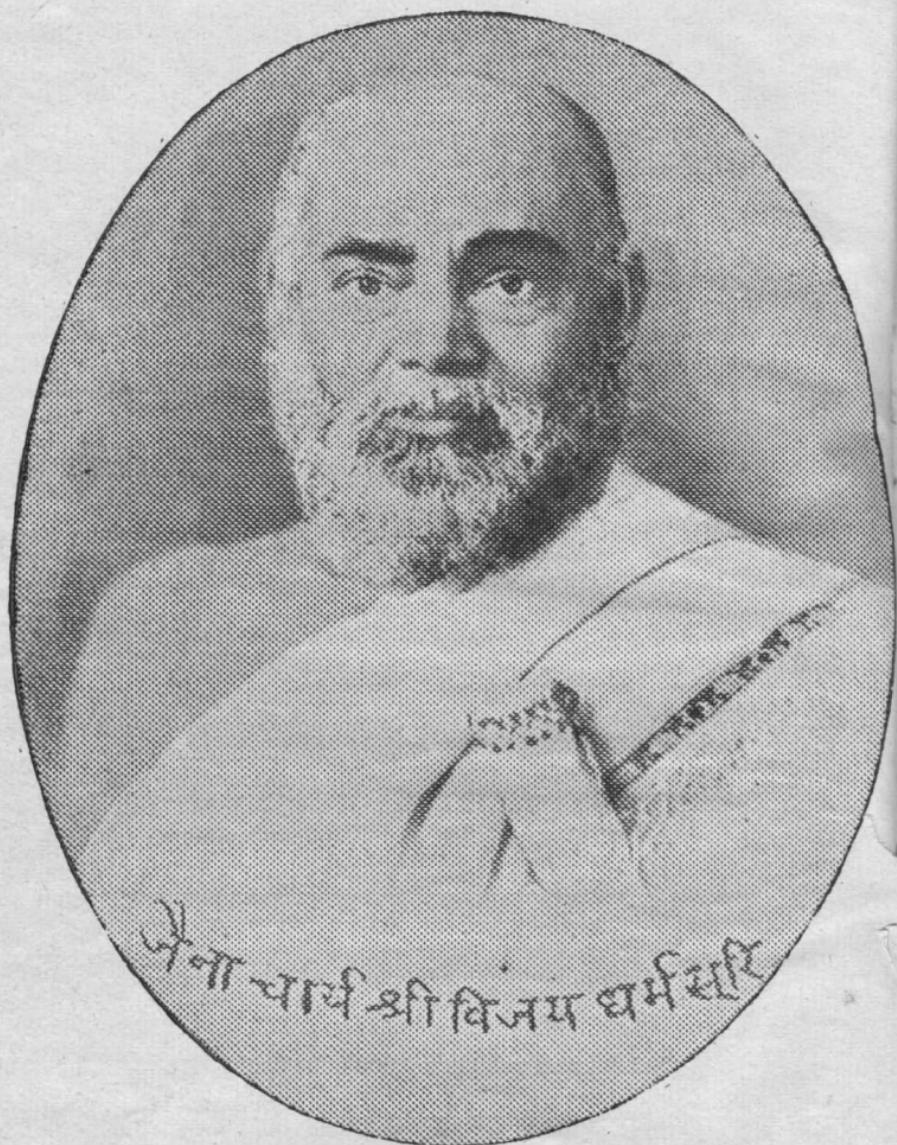

મુખ્ય-કોટ-ટાઉનહોલમાં.

તा. ૨૫-૬-૩૧ ભાદરવા શુહ ૧૪ શુક્રવારે
જગતપ્રભ્યાત જૈનાચાર્ય શ્રીમહૃ વિજય-
ધર્મસૂરિજી મહારાજના નવમા
સંવત્સરી-ઉત્સવ પ્રસંગે
રાષ્ટ્રપતિ સરદાર શ્રીમાન વલ્લભભાઈ
પટેલના પ્રમુખપણા નીચે
ભરાયલી સલામાં
ન્યાયવિશારદ-ન્યાયતીર્થ
શ્રીમહૃ ન્યાયવિજયજી મહારાજે
આપેલું
ભાષ્ણ.

महाराज श्री विजय धर्मस्वामी

श्री विजयधर्मस्वामी महाराज.

આચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિલુ મહારાજનું નામ
જગતપ્રથાત છે. તેમનું ચિત્ર આપની સામે ઉપસ્થિત
છે. એક જૈનાચાર્યની ‘જ્યંતી’ ઉજવવામાં
રાષ્ટ્રપતિ સરદાર શ્રીમાન વલલભભાઈ પટેલ
સભાપાતના આસનને અદંડુત કરે એ તો ‘સોનું
ને સુગન્ધ’ ગણ્યાય. જ્યંતીનું પાત્ર જેમ ઉચ્ચ, તેમ
સભાપતિનું આસન પણ ઉચ્ચ. આવો સુચોગ
વિચારતાં મને બહુ આનંદ થાય છે. હવે હું મૂળ
વાત પર આવું:

કાઠીયાવાડમાં લાવનગરના ‘મહુવા’ જામની
શેરીઓ—ગવીઓમાં રખડતો લમતો ભૂત ‘મૂલચંદ’
ઢોડરો ડેઢાંબો વિચિત્ર છેતે જરા પદ્ધોમાં બતાવું:—

માતા-પિતા ને નામ ઈનકા ‘મૂલચન્દ’ કિયા સહી,
પર પઠનમેં ઈનકા જરા ભી ચિત્ત લગતા થા નહીં;
એદોં, તમાશો મેં નિરન્તર રમણ કરતે ચે રહે,
ઝૂફાન હી મેં મસ્ત હો કર ચે સહા હિરતે રહે.

ઇશ વર્ણકી વથ મેં ઈનહોંને વર્ણ-પરિચય હી કિયા,
ઈસસે પિતાશ્રીને ઈનહોં ઝૂકાન પર બઢા હિયા;

વाणिज्यमें વ्यापारमें ચે અતुलवी હोते ગયે શઠ-હજ્ઝનોં હે સંગ મેં લી સાથ હી પડતે ગયે.

કિસને હજરેં ધનિજનોં કો દીન-હીન બના હિયા, કિસને બડે નામી જનોં કો કીર્તિહીન બના હિયા; ધંધા વહી ‘ સંસ્કૃત ’ વિકટ, જે દેશમેં હૈ છા ગયા-કરને લગે ક્રિં દૂંત, ચોરી, તિમિર ધનમેં છા ગયા.

મૂલચન્દ જુગારની ખરાબ લતમાં પડે છે. તે જુગારમાં પૈસા હોમે છે. એક વખત તે પોતાના અંગ પરના દાઢીના જુગારમાં હોમી હે છે. માતા-પિતાને ખખર પડે છે. તેઓ તેને “ ચૌદમું રતન ” ચાખાડે છે. બસ, અહીંજ એના જીવનમાં કાન્નિતાનું ધીજ વબાય છે. તે વખતે તેના વિચારેમાં મહાનું પરિવર્તન થાય છે. તેના હૃદયમાં જળખર અળાલણાટ થાય છે. તેને જગતની વિચિત્રતાનું લાન થાય છે. તેના હૃદયમાં મજબૂત વૈરાગ્ય પ્રગટ થાય છે. તે ભાવનગર આવે છે. ત્યાં શ્રીમહુ વૃદ્ધિચન્દ્રજી મહારાજને મળે છે. તે મહાત્માની આગળ તે દીક્ષાની માંગણી કરે છે. વૃદ્ધિચન્દ્રજી મહારાજ અમારા જેવા ચેલા-ચાપટના લોલી નહેતા. તેઓ મહાનું ત્યારી, વૈરાગી અને શાશ્વતશરી સન્ત હતા. તેઓ નસાડી-ભગાડી છાની રીતે દીક્ષા આપવામાં પાપ સમજતા

(૫)

હતા. તેઓ સગીર વયના ખાળકેના લોળપણુંનો
ગેરલાભ લઈ તેમને ઉતાવળથી મુંડો
નાંખવામાં અધ્યમ્ય સમજતા હતા.

તેઓ, પરીક્ષાપૂર્વક ચોચ્યતા જણુતાં દીક્ષા
આપવાના શાસ્ત્રાદેશને અનુસરનારા હતા.

વૃદ્ધિચન્દ્રાજ મહારાજ મૂલચંદને પરીક્ષાની
કસોટીએ કસે છે. મૂલચંદ તેમાં આબાદ પસાર
થાય છે. એ પછી તેને દીક્ષા અપાય છે. આગણીશ
વર્ષની ઉમ્મરે તે દીક્ષા અહણું કરે છે. ‘મૂલચંદ’
મટી હવે તે ‘ધર્મવિજય’ બને છે.

ધર્મવિજય શુદ્ધાક્ષિતમાં ઘણો રસ લે છે.
ચારિત્રના શુદ્ધ આરાધન સાથે જ્ઞાનમય જીવનમાં
આગળ વધે છે. ધીમે ધીમે આગળ વધતાં મહાન
વિકાસના પરિષ્ઠામે ‘ધર્મવિજય’માંથી વિજયધર્મ-
સૂરિ બને છે. હવે વિજયધર્મસૂરિને જોઈએ.

વિજયધર્મસૂરિ એટલે અકર્મણ્યતાને ઉચ્ચેષ્ઠ
ફેંકી હેનાર સાચો વીર. વિજયધર્મસૂરિ એટલે
ઉત્સાહની જાનવદ્ધ્યમાન મૂર્તિ. વિજયધર્મસૂરિ
એટલે દઢતા અને ધીરજનો પહાડ. અને વિજયધર્મ-
સૂરિ એટલે ચારિત્રનું જળહળતું લામંડલ. તેમની
ચથાપતાકા ગુજરાત કે કાડીયાવાડ, મારવાડ કે મેવાડ,
માણવા કે દક્ષિણ, યૂં પી કે એંગાલ, તમામ સ્થળો

(૬)

ફરકી રહી છે. એટલું જ નહિ, પણ યુરોપ અને અમેરિકા સુધી તેમના જીવનની માહાત્મ્ય-ગાથાઓ ગવાઈ રહી છે. તેમની વિશ્વપ્રસિદ્ધિ તેમના પુરુષાર્થ-મય જીવનને આભારી છે. તેમણે ફર ફર હેઠોમાં ભ્રમણ કરી જૈનધર્મનો પટહ વગડાવ્યો છે.

અહીં જૈનધર્મ વિષે જરા કહી લઈ.

જૈનધર્મ એટલે વીતરાગધર્મ, જૈનધર્મ એટલે આત્મધર્મ, જૈનધર્મ એટલે અહિંસાધર્મ અને જૈનધર્મ એટલે પરમાત્મા વીતરાગ હેવનું પવિત્ર ઈરમાન. જૈનધર્મનો અભ્યાસ એટલે રાગ-દ્રેપને જીતવાનો અભ્યાસ. જૈનજીવન એટલે જિતેન્દ્રિય જીવન, જૈનજીવન એટલે અહિંસામય, સત્યમય અને સ્વધારામય જીવન. જૈનના વિચારો જેમ ઉંચા હોય, તેમ આચારો પણ ઉંચા હોય. જૈનની ભાવના વિશાળ અને ઉદ્ઘાર હોય. તેનું જીવન પવિત્ર અને ઉજાજવળ હોય. આ જૈનત્વ છે. તેનો કોઈએ ઈજારો લીધો નથી. હુનિયાનો કોઈ પણ માણુસ જૈનત્વને પોતાના જીવનમાં ખીલવી શકે છે. મહાવીર લગ્બવન્તના લક્ષ્માવધિ શ્રાવકોમાં ફશ શ્રાવકો સુખ્ય ગણ્યાયા, પણ તેઓમાં કોઈ ઓસવાડ-પોરવાડ કે હશા-વીશા નહોતા. પણ તેઓમાં કોઈ હતા એકૃત, પટેલ અને પાઠીદાર અને કોઈ કુંભાર. જેના જીવનમાં અહિંસા,

સત્ય, સંયમ, ત્યાગ અને સેવાભાવના સહિતથોડા
ખીલ્યા હોય, તે ચાહે ઢેડ કે લંગી હોય, પણ તે
સાચો જૈન છે, તે ઉચ્ચ છે અને ઉંચે ચઠી રહ્યો છે.
એથો વિપરીત, એ વસ્તુ જેના જીવનમાં નથી અને
જેના વિચારો ગન્ધા અને જેનું આચરણ મળિન છે,
જે, હંહહડતા અન્યાચો કરે છે અને અનાચારો
સેવે છે, તે જીતપાંતથી કે કુલધર્મથી ગમે તેટલો
ઉચ્ચ કહેવાતો હોય, પણ ખરી રીતે તે નીચ છે.
આત્મવિકાસમાં ચઢે તે ઉંચ અને પડે તે નીચ.
જીવનમાં જો અહિંસા, સત્ય અને સંયમનો
અભ્યાસ નથી, તો કોરા ચાંદ્લામાં કે કોરી
મુહુર્પત્રીમાં કંઈ નથી. જીવનમાં જો ચારિત્ર
નથી, તો એક નહિ, પણ એકવીશ ‘એઘા’
અગલામાં મારી ફર્યા કરે તોયે કંઈ ન વળે.

આજે મહેષો જૈન ‘સાખરમતીનો સન્ત’ છે.
આજે મહેષો જૈન એ ‘અર્ધનન ઇક્સીર’ છે. એ
મૂર્ખીલર હાડકાંનો માણુસ આજે આખા દેશને ડોલાવી
રહ્યો છે. એના શબ્દો પર આજે જગત સુખ બની
રહ્યું છે. એનું કારણ છે એની અહિંસા-શક્તિમાં,
એના ચારિત્રખળમાં. એ મહાત્મા આજે આપણી
પાસે નથી. એ હરિયાપાર પાંચ હજાર માઝલ છેટે જઇ
ગેડા છે-હરિદ્રનારાયણનો પ્રતિનિધિ થઈને. એ મહાનુ-

સન્તના હશેંન માટે આજે ચુરોય અને અમેરિકાના લોકો તલ્ખાપડ થઈ રહ્યા છે.

એ મહાનું જૈનના મહાનું ‘ગણુધર’ આજે સભાસમક્ષ સભાપતિના આસન પર શોલે છે. (‘ગણુ’ એટલે સમૂહ, તેના ‘ધર’ એટલે નાયક, કમાન્ડર એ ‘ગણુધર.’) એક જૈનાચાર્યની જ્યનતી ઉજવવા તેઓ હથભિર પદ્ધારે એ એમની મહાનું ઉહારતામાં એમનું જૈનત્વ પ્રત્યક્ષ થાય છે. આજે તેઓ અહિંસાના, સેવાલાવના અને દોકઠલ્યાણુના પાઠ લણ્ણાવવા અહિં પદ્ધાર્યા છે. એ એમનું જૈનત્વ ન ગણુય તો શું ગણુય ? જૈનત્વના ઉમંગમાં આવી તેઓ કહાચિતું જેનોને તેમની કોઈ ભૂલ માટે ચોણ્ય ઠપકો આપે, કે જરા આકરા લાગતા શફ્ફોમાં વ્યાજળી ચિખામણ આપે તો એ વધાવી બેવા જોગ હોય. તેની સામે રીસાવું, ચીડાવું કે કોધાયમાન થવું એ તો મૂર્ખીધ ગણુય.

હવે મૂળ વાત પર આવીએ. વિજયધર્મસૂરિએ કાશી અને બંગાળ જેવા હેઠોના શાસીએ તથા પંડિતોને જૈનધર્મના પ્રશંસક બનાવ્યા છે. બંગાળ અને મગધની સઝરમાં તેમણે હયારસની અદી વરસાવીને હળરો બંગાલીએ તથા બીજાએને માંસલક્ષણું છોડાવ્યાં છે અને હિંસા કરતાં અટકાવ્યા

છે. તેમણે કાર્યી જેવા હિન્દુધર્મના જગતરહસ્ત કિલ્વા-
માં, જે વખતે વૈમનસ્યતું વાતાવરણું જગતર પથર-
ચલું હતું, વિરોક્ષી વર્ગના અનેક વિદેશ
વચ્ચે પહુંચેશ કરી જૈનવિદ્યાલયનો અડો
કુરકાળ્યો। છે. તેમણે નવા અંગ્રેજીએ વિદ્ધાનો
ઉભા કરી સમાજમાં વિદ્યાધ્યયનો પ્રચાર કર્યો છે
અને સંસ્કૃત-પ્રાકૃત ભાષાની અભ્યાસ-પ્રણાલીને
પુનર્ઝ્ઞાનિત કરી છે. તેમણે જૈન સાહિત્યનો ખણ્ણો
પ્રચાર કરી પોતાની વિદ્ધતા અને સંશોધન-શક્તિથી
પાશ્ચાત્ય રકોલરેને આકર્ષિત કર્યો છે અને તેમને
જૈન સાહિત્યમાં સરસ રસ લેતા કર્યો છે. તેમણે
શુદ્ધકુળ, ઓર્ડિંગ, બાલાશ્રમ, વિદ્યાશ્રમ, પુસ્તકાલય
જેવાં વિદ્યાનાં સરોવરો ઠેકેઠેકાણે નિર્મિતું કર્યાં છે.
કાર્યાવાડના લગભગ તમામ સ્ટેટોના નરોક્ષો તેમને
મળ્યા છે અને તે નરોક્ષોને તેમણે ધર્મોપહેશ આપ્યો
છે. તેમના વિહાર દરમ્યાન તે તે સ્થળના એડમિનિ-
સ્ટ્રેટર મહાશ્રયોએ તેમના એધતું પાન કર્યું છે.
ઉદ્ધેષુર, જેધપુર, ધનહૌર, જ્વાલીયર જેવાં સંસ્થાનોના
મહારાજાએ તેમના પ્રભાવશાલી વ્યક્તિત્વ પર
સુધ્ય બન્યા છે. દરભંગામહારાજાએ ભરી સલામાં
તેમની વિદ્ધતાની તારીઝ કરી છે. મહારાજા-
અનારસ તેમના ભક્ત નરેશ. કાર્યી જેવા વિદ્યાના
મહાનું કેન્દ્રમાં ભારતીય વિદ્ધાનોની ગંગાવર સલા

વચ્ચે તેમને “શાસ્કલિશારદ-જૈનાચાર્ય” પછી અર્પવાળું માન મહારાજાભનારસને છે. સુરત અને ધુળીયાના કલેક્ટરે તેમનાં ગ્રવચન સાંલઘણાં છે. તેમણે રાજકોટની રાજકુમાર-કોલેજમાં જઈને રાજકુમારોને રાજપદ્ધતિનો અસરકારક ઉપરેશ આપ્યો છે. ધ. સન ૧૯૨૦માં આચાર્ય મહારાજ અહીં મુંબઈમાં હતા. તે વખતે અહીંના નામહાર ગવર્નર સાહેબને તેઓ તેમના ખાસ ગવર્નર્મણ્ટ હાઉસમાં મળ્યા છે.

તેમણે અનેકાનેક પ્રાચીન અન્થસાહિત્ય પ્રકાશમાં આસ્થયું છે. કલકૃતા-યુનિવર્સિટીની સંસ્કૃત પરીક્ષાએમાં તેમણે જૈનઅન્થો હાખલ કરાવ્યા છે. ચોતાના ઉંચી પંક્તિના એ વિદ્ધાન શિષ્યોને ‘સીલોન’ (લંડા) મોઢલી ત્યાંની બૌદ્ધ પ્રજામાં તેમણે જૈન ધર્મનો સંદેશ પહોંચાડાયો છે. કલકૃતા અને અલાહાબાદમાં ‘સર્વધર્મસભા’ (કન્વેન્શન એઝ રિલિજિયન્સ ઇન ઇન્ડિયા) તરફથી આમન્ત્રણ આવતાં તેમણે ત્યાં જઈ મહાનૂ પ્રભાવથાલી અને જેશીલાં લેક્ચરો આપી ત્યાં ઉપસ્થિત થયેલ મહોટા મહોટા વિદ્ધાનો, સાધુ-સંન્યાસી-મહન્તો અને અન્ય નાગરિકોનાં અન્તઃકરણોમાં જળબર અસર પેડા કરી છે. તેમણે, લંડનના ડૉ. એઝ. ઉધ્વયુ. થોમસ

સાહેબની સિક્રિયારસના આધાર પર એજન્ટ કુ ધી ગવર્નર જનરલ રાજપુતાના 'કાવણીન' સાહેબને રમણ મળીને 'આયુ' તીર્થની આશાતના (વિહેશીયો આમડાના ખૂટ સાથે મંહિરોમાં જતા હતા તે) હ્રદ કરાવી છે. બંગાલની અસિયાઇટિક સોસાયટીએ અને જર્મની તથા ઈટલીની એરિયન્ટલ સોસાયટીઓએ 'એનરર મેમનર' તરીકે તેમનો યોગ મેળવવાતું સૌલાચ્ય પ્રાપ્ત કર્યું છે. તેમણે જર્મન ડેકટર હર્મન જેકેઅનીની હિન્ડસ્તાનમાં ઉપસ્થિતિ થતાં નેધપુરમાં મહામહોપાદ્યાય ડૉ. સતીશચન્દ્ર વિદ્યાભૂષણુના અદ્યક્ષપણ્યામાં 'જૈનસાહિત્યપરિષહ' ભોલાવી દેશ-વિહેશમાં જૈન સાહિત્યની મહત્વાનો ઢંઢેરો પીઠાંયો છે. ઈંગ્લેન્ડ, ફ્રાન્સ, જર્મની, ઈટલી અને અમેરિકા વગેરે દેશોના મહોટા મહોટા સ્કેલરો સાથે તેમનો ડોરસ્પેન્ડન્સ વધતો રહ્યો છે. આજે લગભગ હોઠસો જેટલા પાશ્ચાત્ય સ્કેલરો તેમની પુણ્યમયી જીવનપ્રભાના હોરાયા જૈન સાહિત્યની સેવા બનાવી રહ્યા છે.

સૂરિલુ મહારાજની મુલાકાત લેવામાં છેલ્લો પાશ્ચાત્ય સ્કેલર મેન્ચ વિક્રાન્દ ડૉ. સીલ્વન લેવી છે. તેઓ આચાર્ય મહારાજને શિવપુરીમાં મહ્યા હતા. તે વખતે આચાર્ય મહારાજ આંદગીમાં હતા. ક્રિસ્ટ

સાત હવસના મેહેમાન હતા. એ સ્થિતિમાં પણ
આચાર્યશ્રીની મહાનુ જીવન-વિભૂતિએ ડોક્ટર
મહાશયના હૃદય પર જે અસર કરી હતી, તેનું જ
એ પરિણામ છે કે, ડોક્ટર મહાશય હુનિયાની
આગળ વોખણુપૂર્વક કહી રહ્યા છે કે:—

“ I can tell you that he is one of
the most impressive personalities I ever
met with in the whole world. ”

અર્થાત्—હું તમને કહી શકું છું કે તેઓ
ઉંચામાં ઉંચા પ્રલાવશાલી વ્યક્તિએ માંના એક છે,
જેમના જેવો મહાત્મા હુનિયાલરમાં શાયહજ મને
મળ્યો હોય.

લંડનના સર જ્યોર્જ શ્રીઅર્સન લખે છે કે:—

“ I never had the privilege of
meeting him, but many people in this
country will unite with me in deplored
the loss of a ripe and learned scholar of
world-wide reputation. ”

અર્થાત्—હું તેમને(વિજયધર્મસૂરિને) કહી
મળ્યો નથી. પણ આ હેઠાના ઘણ્ણા મનુષ્યો એ

વિશ્વાપિ-કીતિમાન પ્રૌદ વિદ્ધાન રકોલરની ખોટનાઃ
હઃખમાં મારી સાથે જોડાશે.

આ મહાનું આચાર્ય મહારાજનો એ પ્રતાપ છે.
કે, ભારતીય અને પાદ્યાત્મ વિદ્ધાનોમાં જૈનધર્મના
સંબન્ધમાં ને કેટલીક ગેરસમજુતીઓ હુલાયલી
હતી તે નાખું થવા પામી છે.

જર્મન વિદ્ધાન ડૉ. હર્ટ્લ જૈનસાહિત્યની
મહત્ત્વા ભતાવતાં જણ્ણાવે છે કે:—

“ Now what would Sanskrita poetry
be without the large Sanskrita literature
of the Jainas ! The more I learn to
know it, the more my admiration rises.”

અર્થાત्—જૈનોના મહાનું સંસ્કૃત સાહિત્યને
અલગ પાડવામાં આવે તો સંસ્કૃત કવિતા શી હથા
થાય ! આ બાબતમાં જેમ જેમ વધુ જાણવાનો
અભ્યાસ કરું છું, તેમ તેમ મારા આનંદયુક્ત
આશ્ર્યમાં વધારો થતો જાય છે.

જર્મન વિદ્ધાન ડૉ. હર્મન જેકોણી કહે છે કે:—

“ In conclusion let me assert my
conviction that Jainism is an original
system, quite distinct and independent

from all others; and that therefore it is of great importance for the study of philosophical thought and religious life in ancient India. ”

અર્થાત्—અન્તમાં મને મારો થયેલ નિશ્ચય જણાવવા ધો કે જૈનધર્મ એ ભૂળ ધર્મ છે અને તમામ દર્શનની તદ્દન લિખ અને સ્વતન્ત્ર છે. પ્રાચીન લારતવર્ષના તત્ત્વજ્ઞાન અને ધાર્મિક જીવનના અભ્યાસ માટે તે ધોણું અગત્યનો છે.

હવે છેદ્દે, ઉપસંહાર કરતાં જણાવીશ કે, મહાત્માઓનાં જીવનમાંથી જીવનની મહાન વસ્તુ ભરાખર સમજી જઈ તેને આપણે પોતાના જીવનમાં ઉતારવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. મૈત્રીભાવ, સેવાભાવ, સત્ય, સંયમ, ત્યાગના ધોધ્યપાઠ જીવનમાં ન ઉતરે ત્યાં સુધી આત્મજીવનનો વિકાસ અશક્ય છે. આગળ વધવા માટે પ્રણામાં એકીકરણુંની પહેલી જરૂર છે. એકીકરણું કેટલું કામ કરે છે તે જુઓ !

“ પિપીલિકા સંપ કઢી કરે છે
 મહા અહિનો પણ પ્રાણ લે છે.
 તમે બધા રાહ્યોય પક્ષ તાણો !
 અરે ! સ્વહેશીઅલિમાન આણો ! ”

અરેખર—

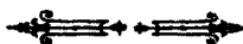
ઈસ કૂટને હી હમ સભી કો શક્તિહીન બના હિયા
ઈસ કૂટને હી જાતિયોંકો છિન્ન-લિન્ન બના હિયા;

ઈસ કૂટને હી ધર્મકો લી ગ્વાનિપૂર્વ બના હિયા
ઈસ કૂટને હી દેશકો લી નષ્ટ-ભષ્ટ બના હિયા

ઈસ કૂટકા સિર હૈડ કર અખ ચૈકય કરના ચાહુંચે
સખ ધર્મવાદોંકો પરસ્પર મેલ રખના ચાહુંચે;

પરહેણિશાસનબન્ધનોંકા નાથ કરના ચાહુંચે;
ઈસ માર્ગ સે ઈસ દેશકા ઉદ્ધાર કરના ચાહુંચે.

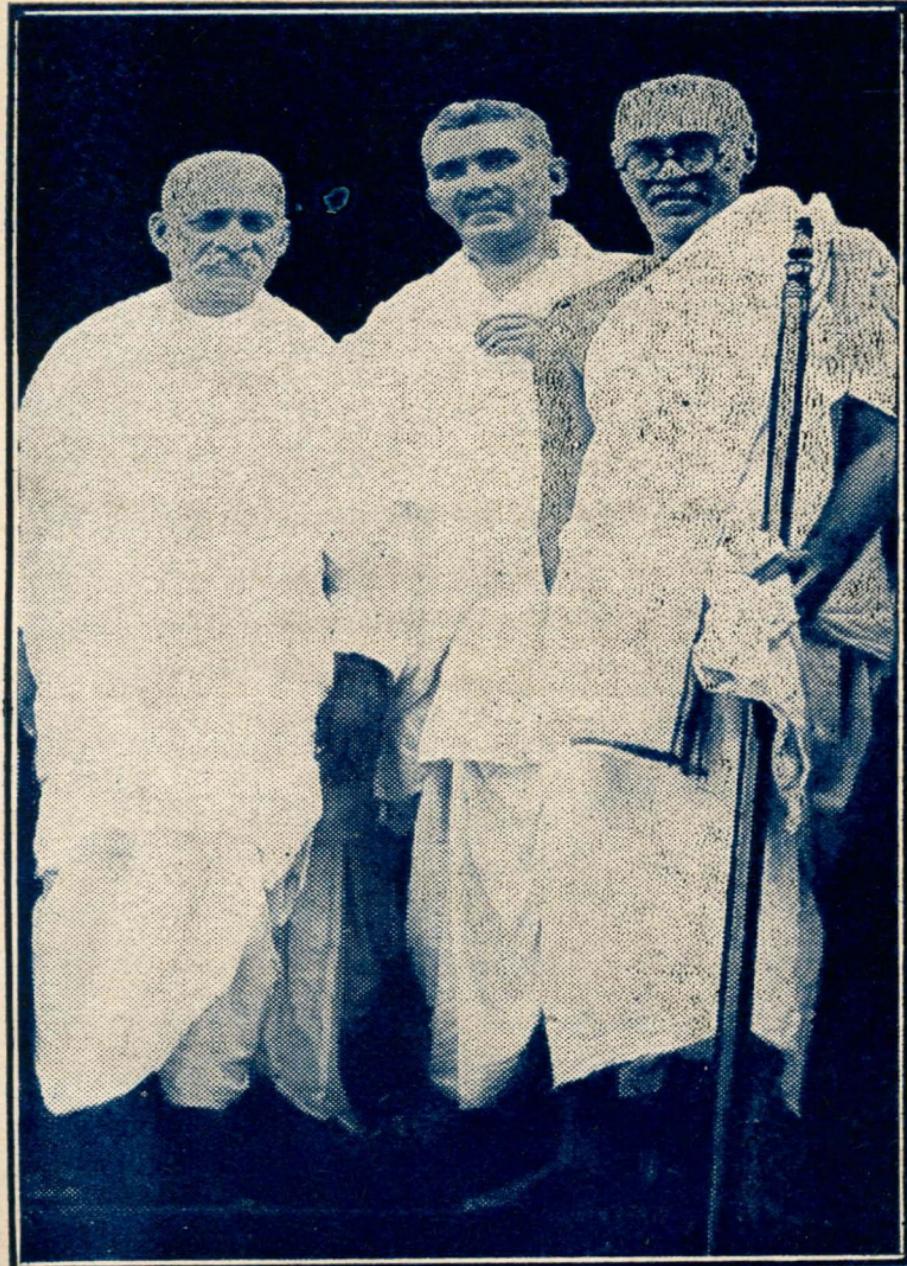
ઓં શાન્તિः !

રાજ્યપતિ સરદાર

શ્રીમાન્ વલલભાઈ પટેલનું

લાખણ.

મરદાર વહીબાધ, શ્રી. અભિલાલ કેડારી, શ્રી. યાચનિયજ
Shree Sudharmaswami Gyanbandar-Umara, Surat www.umaragyanbandar.com

રાં દ્રુપતિ સરહાર શ્રીમાન વહ્વલભભાઈએ જલ્લાંથું
 કે આજના પ્રસંગે મને પ્રમુખસ્થાન લેવા માટે આપે
 આજા કરી તે વખતે મેં તે આજા માથે ચઠાવી તેણું
 કારણું માત્ર એકજ છે. આ પ્રસંગે પ્રમુખપદ લેવાની
 લાયકાત નારામાં નથી તે વાત મારો જાણુખાડાર
 નથી, પરંતુ હું જણું છું કે સંબંધ તરફના હુકમનો
 અનાદર સુનિમહારાજે પણ ન કરે શકે, તો મારું
 જેવો પામર પ્રાણી કેમ કરી શકે ! તેથી પ્રમુખપદ
 લેવાનો સ્વીકાર કરી એઅદળી સ્વીકારીને મેં પ્રમુખ
 પદ લેવા હા પાડી હતી. સૌરાષ્ટ્ર રત્નોની ભૂમારી છે.
 વિજયધર્મસૂર્યિ સૌરાષ્ટ્રમાં પોછા થયેલા છે. તેમના
 જીવનની રૂપરેખા સુનિલુચે આપી છે. આજે
 આપણે ધર્મવિજયણ મહારાજની જ્યંતી ઉજવણા
 મળ્યા છીએ મહાપુરુષોના ગુણો ગાવા તે આપણો
 ધર્મ છે. પણ એકદા ગુણ ગાવાથી આપણું કલ્યાણ
 નથી. ધર્મપીરોયલ એકમાં દગ્દાખંધ નાણું પ્રદાન છે.
 પણ ત્યાંના કલાકેને તો તે ગણીને હાથ કાળા ફસા
 પડશે. પરંતુ પૈસાનો પગાર જેટલો હશે તેજ મળશે
 સુનિમહારાજેએ તમને દગ્દાખંધ વ્યાખ્યાન સંલાદ
 આવ્યાં હશે. કથાએ કહેનારા જાણુસેમાંના કેટલાકને
 એ જીવનવ્યવહાર હોય છે, છતં તેમાં કોઈતું કલ્યાણ

થતું નથી. કથા કહેનાર પૈસા કેટલા મળશે તેની ધુનમાં અને કથા સાંભળનારા મજા મેળવવાની ધુનમાં હોય છે. મુનિમહારાજ શ્રીધર્મવિજયળનું જીવન આપણી સમક્ષ પડેલું છે. જૈનો તેમનું જીવનચારનું જાણે છે. પણ તેમાં તમારી મર્યાદા છે. તમારો અધિકાર એંકના કર્ચાર્ડનાઃ પગાર જેવો છે. જેમ તમે તે મર્યાદા વધારશો તેમ તમારો અધિકાર વધશો અને તમે મહારાજ શ્રીના સિદ્ધાંતો જીવનમાં ડતારી શકશો. એકલો પીળો ચાંદ્લો કરવાથી જૈનથવાતું નથી. પરંતુ જૈનમાં ખરા જૈનત્વની ભાવના હોવી જોઈએ. આપણું માં જે તે લાયકાત ન હોય તો આનેજ આપણે આત્મશુદ્ધિ કરી લેવાનો નિર્ધિય કરી લેવો જોઈએ. જે તેમ ન કરો અને એંક કયારે ખુલે તેના ચિંતવનમાં રહો તો પરી મારો, મુનિમહારાજેનો અને તમારો વખત નકારો ગયો છે. જૈનધર્મ સર્વોપરિ ધર્મ ગણ્યાય છે. અહિંસા પરમો ધર્મ એ જૈનધર્મનો સિદ્ધાંત છે. આ ધર્મ જે કાયરીનો હોય તો તેને આપણે છાડી હાઈએ. અત્યારે ધણ્યા માણુસોમાં એવી લાગણી પેઢા થઈ છે કે જૈનકોમની જ્યાં મોટી વસ્તી છે ત્યાં અહિંસાના પોઠળ પ્રવારથી કાયરતા પેઢા થઈ છે. પરંતુ આપણું માં એક ખરો જૈન પેઢા થયો છે. તે આને અહીંથી ૫૦૦૦ માધિલ છેટે એઠો છે. તેને નબળામાં નબળો માણુસ હશ ગુલાંડો અવાડી

હે તેમ છે. પરંતુ તેનામાં જે તેજ ભરેલું છે તે આપી ફુનિયાને ડોલાવી રહ્યું છે અને તે રીતે તે મહાપુરુષ જૈનત્વને શોલાવી રહ્યો છે અને તેથી આપણે મહાત્મા ગાંધીજીની જય પોકારીએ છીએ. (તાળીએ) મહાત્મા ગાંધીજીએ બતાવી આપ્યું છે કે અહિંસા એ કાયરેનો ધર્મ નથી, પણ વીરેનો ધર્મ છે. જે સત્તા પાસે પશુભળ, હરીયાદ સત્તા વગેરે આસુરી શક્તિએ જખરી જખરી છે તે મહાનું સહ્વતનત સામે એક નિઃશબ્દ મનુષ્યે માત્ર આત્મશક્તિના અવાજથી સામે થઈ હંકાવી તે સહ્વતનતના સત્તાધારીએનું આમંત્રણ મેળાયું છે. આ રીતે તે મહાપુરુષે વિજય મેળાયો છે. તેમણે હેખાડયું છે કે અહિંસા એ તો વીરેનો ધર્મ છે. અહિંસા પાળનારા જેનો વીર અને બહાદુર હોવા જોઈએ. તેમનામાં કાયરતા હોય કેમ ? તેમનાપરનું કાયરતાનું કલંક તેમણે સાચ્યા પુરુષાર્થ હોયનીને, અર્દું જૈનત્વ કેળવીને ભૂસી નાંખવું જોઈએ. જે ધર્મમાં અહિંસા, સત્ય અને સહાયારના સિદ્ધાંત છે તે ધર્મના અનુયાયીઓમાં પક્ષાપક્ષી હોય, કુસંપ હોય તો પછી આપ્યા હેશની એકતા કેમ થાય. હું ડરતો. ડરતો. કહું છું કે તમારામાંના જઘડા સાંભળી મને હુઃખ થાય છે, કર્દેશ થાય છે. તમને આવા જઘડા શોલતા નથી. તમે રોષ ન કરશો. હું તો જૈનકેમનો સાચ્યા સીપાઈ ખનવા ધર્બછું છું. એટલું કહી

હું આ ખાખત અતિશય અહબથી રજુ કરવા હચ્છું
 છું. મારા ડોઈ પણ વ્યાખ્યાનથી જૈનોને હુંએ થયું
 હોય તે મને યાદ નથી. જે કે મૈં જેલમાં સાંલજું
 હતું કે અમહાવાહમાં જૈનો સમક્ષ આપેલા ભાખણુથી
 પાછળથી જૈનોમાં કંઈક ચક્યાર થઈ હતી. આજે
 પણ પ્રમુખપણ કેતાં મને ખ્યાલ આવ્યો હતો કે
 જૈનોની સેવા કરવા જતાં એ બોલ કહેવાઈ જાય તો
 તેથી કુસેવા તો નહીં થાય । તમારે શહેરની અંહર એ
 પક્ષ પાડી લડવું ન જોઈયે. તમે લાઠી લઈને લડશો
 તો અહિંસા ડોણ પાગશે ? તમારામાં હ્યા અને
 પ્રેમના સાગર હોવો જોઈયે. તમોને તમારા કુદુંબ-
 કામી ભાઈઓ પ્રત્યે પ્રેમ નહીં હોય તો પછી હેશની
 પ્રજ્ઞ પ્રત્યેના પ્રેમની વાતજ કરાં ? આજની જયંતી
 પ્રસંગે આ પક્ષબેદની અને વેરજેરની લાગણી હૂર
 કરી જૈનકેમાં એકતા સ્થાપવી જોઈયે. અમહાવાહના
 જૈનોએ ડોઈ કુતરાં મારે નહીં તે માટે હજરો રૂપીએ
 ખર્ચ્યા છે. કષુતરોને જીવાર નાંખવાથી અને કુતરાંને
 માટે પેસા ખર્ચ્યાથી કંઈ જૈનત્વ પુરું થતું નથી.
 આપણે અહિંસા જીવનમાં ઉતારવી જોઈયે. અત્યારે
 આપણા કરોડો ભાઈ બહેનોને એક ટંક ખાવાનું
 મળતું નથી અને લાઘે માણુસો ભુખે મરે છે. શું
 આપણું ધર્મ એમ શિખવે છે કે પણુપક્ષીઓની
 રક્ષા કરેવી અને મનુષ્યોની રક્ષા ન કરવી ? ગામડામાં

તમે જાવ અને કંગાલીયત નિહાળો તો જખુશો કે આપણે અહિંસાવાદી હોવા છતાં પણ આપણી નજર આગળ હિંસા થઈ રહી છે અને તમે ઉડાણુથી વિચાર કરશો તો જખુશો કે તે હિંસા માટે જવાબદી આપણે છીએ. કરોડો માણ્યુસો રોટલી વગર ટળવણે છે તે સંબંધમાં વિચાર કરી તે સ્થિતિ દાળવા માટે આપણે આપણું કર્તાવ્ય બનાવવું જોઈએ. જ્યાં સુધી ૧॥ ઇપીયાનો રેંટીએ વેરવેર નઢી ચાલે ત્યાં સુધી આ કંગાલીયત સુધરવાની નથી. આખું જગત આ આ કંગાળ સુલકને તમારી મારકૃતે ચુસી રહ્યું છે. શહેરમાં વસનારા જૈન ભાઇબહેનોને ગરીબોની રાઠી પાછી આપવા માટે તપાસ કરવા કહું છું.

જૈન બહેનોને આપીલ.

જૈન બહેનોને હું કંદીશ કે બારોક કપડાં પહેરવાં તે જૈનધર્મની વિડુદ્ધ છે. આપણે અપાસરે સંયમ શિખવા જઈએ છીએ. તે સમજુને સાધુઓ પાસેથી સાધુતાના શુણું અવનમાં ઉતારવા જોઈએ. હું જૈન બહેનોને નાન પ્રાર્થના કરું છું કે તેઓએ હાંકે કંતાયતા સુતર અને હાથે વણુચેલા કાપડને પહેરવાની પ્રતિશા લેવી જોઈએ. મહાત્મા ગાંધીને અર્ધનાન ફૂકીર કહેવામાં આવે છે અને તેને શ્રીગ્રીશ સરકારમાં માન મળે છે, જ્યારે નેકટાઈ ડોલરવાળા માણુસનો

(૨૨)

ભાવ કોઈ પૂછતું નથી. અત્યારની હાલની સ્થિતિ ગરીબના ગ્રાસના આપતું પરિષ્ઠ્થામ છે. તમે હીમતથી, સત્યથી અને સહાચરણથી ચાલો અને કંગાળ બનેલા આ દેશને સમૃદ્ધ બનાવવાની તૈયારીએ કરો. મેં કે કાંધ કહું છે તે તમારા પ્રત્યેના અગાધ પ્રેમને લઈનેજ કહું છે. અને તેનો બરાબર વિચાર કરજો. એટલું જ કહી હું માઝે બોલવું પૂર્ણ કરોશ. ઈશ્વર સર્વતું કહ્યાછુ કરો. (તાળીએ.)

શ્રી. મહુત્તમાદ કઠારીનું ભાષ્ય.

શ્રી. મણીલાલ કોડારી એલવા ઉઠતાં તાલીમોના
 અવાજે થઈ રહ્યા હતા. તેમણે જગ્યાંથું કે મારો
 જન્મ જૈન કોમમાં થયો છે. ખરો મહાન् જૈન
 વર્તમાનકાળમાં પેઢા થયો છે, તેને હું અનુસરી
 રહ્યો છું. આજે આપણે એક મહાપુરુષની જયંતી
 ઉજવવા માટે મહિયા છીએ કે જેમણે જૈન ધર્મની,
 જૈન સંપ્રદાયની તથા જૈન સાહિત્યની ભારે સેવા
 બનલ્યી છે. ઉપરાત, વિશાળ ભાવનાથી ભારતવર્ષની
 સેવા બનલ્યી છે. તેમનામાં રહેલી વિશાળ ભાવના
 આપણામાં નથી એ તેથી આપણે કંયૂસ કરવું જ રહ્યું.
 હું આજે અમુક લાગણીથી કહું છું કે પૂર્વે જૈન
 કોમ ધર્મી જ મારી હતી, પણ હાલમાં તે સ્થિતિ
 નથી. આપણી સંખ્યામાં ઘટાડો થયો છે. આપણે
 નીચે ઉત્તરતા જઈએ છીએ. હિંદુસ્તાનમાં પૂર્વે
 જૈનોની જાહેરલાલી હતી. આજે જૈનોમાં તે
 અગાઉના જૈનોએ બંધાવેલાં તીર્થોની રક્ષા કરવાની
 તાકાત નથી. આજના જૈનો સનેપાતડીપી સટાના
 વેપાર અને ભીલો ચલાવી રહ્યા છે. આ સ્થિતિ
 હાલમાં છે. આપણે મહારાજ શ્રી વિજયધર્મસ્તુર્યિના
 જીવનનો અભ્યાસ કરીને તેમનામાંના ગુણો આપણા
 જીવનમાં ઉતારવા જોઈએ. હું તમોને અહૃદ અને

ભાવપૂર્વક કહું છું કે જગો, જગો અને ધીણ
 કેનોની પ્રગતિની માઝેક પ્રગતિ કરો, નહીં તો ચાડા
 વખત પછી જૈનોનું નામ નિશાન પણ રહેલું સુશકેલ.
 થઈ પડો. હું આજે સાધુ મહારાજેને પ્રાર્થના કરી
 કહું છું કે તમારું સ્થાન શહેરો અને નાના
 ઉપાશ્રોમાં નથી, પરંતુ રાજ્યના કદ્યાખુમાં છે.
 તમારું સ્થાન અમદાવાદની મીલોનાં ભુંગળાંમાંથી
 ધુમાડા કાઢી ગરીયોનાં લોહી ચુસનાર-રેસનાર જૈનો.
 વચ્ચે નથી, પરંતુ ગમડાયોમાં તમારો સંદેશો
 જીલનારી પ્રણ વચ્ચે છે. જેમ બગવાનું વીર
 આચાર્યાને અપનાવવા માટે પ્રયાણ કર્યું હતું
 તેમ કરો, અને રાજ્યધર્મને ખરાખર ખળવો. આજે
 આખું હજુ કદ્યાખુણુંની ચેઢી નાચુંથો આપણાં તીથો
 નહીં રક્ષી શકે. એકાઠ એ માણસની લાગવગણી
 તીથો બચી નહિ શકે. આ વાત મેં કલકત્તામાં
 જૈનોની મણેવી સલા સમજું જાહેર કરે કહી હલી.
 પૂર્બ અયોદ્ધા પાપના પ્રાયશ્કિતને ખાતર લેમે રાજ્ય-
 ભરમાં તમહરો ક્ષણો આપો. મહાત્મા આંધીણ
 આપણુંને રવરાજ લાવી દેશો એ હયાલની પાછળ.
 જાતના કદ્યાખુનો ઘ્યાત પણ રહેલો છે. સાધુઓ
 અને આચાર્યાને વિનંતિ કરું છું કે તમો એ
 મહાપુરુષને ઓળખો અને સાધુ મહારાજે, તમે
 તમારી જાતને વ્યાખ્યાન આપો અને રાજ્યકદ્યાખુના.

(२६)

મહાન् કાર્યમાં તમારું તચોણળ રેડો અને તમારે
પુરુષાર્થ અગટાવો.

છેવટે, જગતના તમામ જીવોની રક્ષા કરવાનો;
તથા મહા કરવાનો અને અરસપરસના જથડા છોડી
હેવાનો હું તમોને આગાહ કરું છું.

આદીતું વેચાણું.

એ પછી શ્રી. કોઠારીજીએ જથુાંથું હતું કે,
આવતી ગાંધી-જયંતી ઉજવવા માટે તમારે ખાડી
ખરીફી જોઈએ અને તમો જર્વ ખાડીના કાર્યમાં
પણ કાળો આપશો એવી હું આશા રાખું છું.

[એ પછી ખાડી વેચાણનું કાર્ય હાથ ધરવામાં
આવતાં લગભગ રૂ. ૫૦૦૦ ની ખાડી વેચાઇ હતી,
જેમાં શ્રી. વીરચંદ પાનાચંદ તરફથી રૂ. ૧૦૦૦, શ્રી.
લોઙીલાલ લહેરચંદ તરફથી રૂ. ૧૦૦૦ અને શ્રી.
મેધજી સોજપાલ તરફથી રૂ. ૧૦૦૦ ની રકમો હતી.

થીજી તરફ સ્વયંસેવકોએ રોકડ હોયો ઉધરાવવા
માટે જોળી ફેરવી હતી. જેમાં પણ સારી જેવી રકમ
મળી હતી. એ પછી સભાની પૂર્ણાહૃતિ જહેર
કરવામાં આવી હતી.]

